

Apsilanko surašinėtojas

Jau apklausti šimtai Zarasų gyventojų, užpildyti šimtai surašymo lapų. Vyksta VI-sąjunginis gyventojų surašymas.

Si priemonė, turinti didelę reikšmę, labai svarbi liaudies ūkiui, sutapo su Lietuvos Komunistų partijos XI suvažiavimo atidarymu, su pasirengimu TSKP XXI suvažiavimui, ji prasidėjo darbo žmonių kovos už septynmečio plano įgyvendinimą dienomis.

Gyventojų surašymas — gyvybinis visos liaudies reikalas. Surašymas suteiks tikslias žinias apie šalies gyventojų skaičių, jų teritorinį pasiskirstymą bei užsiėmimą, jų sudėtį pagal amžių, lytį, apie jų tautybę ir išsilavinimą. Visa tai reikalinga žinoti siekiant toliau tobulinti administratyvinę, ūkinę bei kultūrinę centrinių ir vietinių Tarybinės valstybės organų veiklą. Tokie darbiniai ypač reikalingi teisingam liaudies vartojimo prekių gamybos, gyvenamųjų namų, komunalinių bei kultūrinių pastatų statybos, transporto darbo, prekybos, vaikų įstaigų tinklo išplėtimo planavimui.

Tarybinės valdžios sąlygomis Zarasų krašto gyventojai surašomi pirmą kartą. Surašymo rezultatai vaizdžiai parodys didelius pakitimus, įvykusius socialistinės santvarkos metais viename Lietuvos pakraštyje žmonių materialiniame bei kultūriname gyvenime, atspindės didelius pertvarkymus.

Vykdamas surašymą rajone dirba 75 surašinėtojai bei instruktoriai-kontrolieriai. Pirmoji surašinėtojų pareiga — tikslumas. Jie neturi praleisti nė vieno žmogaus. Tačiau siekiant tikslumo, šiuo reikalu turi padėti ir visi piliečiai. Pirmiausia reikia teisingai atsakinėti į surašymo lapo klausimus. Nuo atsakymų tikslumo priklauso ir gyventojų sąstato charakteristikos pilnumas.

Kaimo vietovėse dirbantiems surašinėtojams tenka susidurti su kilnojimosi sunkumais. Todėl labai svarbu pašalinti visas kliūtis, aprūpinant surašinėtojus transportu. Kiekvienoje apylinkės Taryboje sudaryta surašymui remti komisija. Komisijos narių pareiga — remti surašinėtojus ir instruktorius-kontrolierius, teikti jiems visokeriopą pagalbą.

Dideli uždaviniai skiriami partinėms, komjaunimo organizacijoms. Yra žinomi atsitikimai, kai darbo žmonės negauna tikslių paaiškinimų apie surašymo esmę. Siems trūkumams pašalinti reikia išvystyti platų agitacinį darbą. Pirmos surašymo dienos liudija apie gyventojų organizuotumą bei sąmoningumą, apie jų pasiryžimą teikti reikiamą pagalbą. Darbo žmonių aktyvumas neturi susilpnėti. Todėl nė viena diena agitatoriai neturi nutraukti savo veiklos aiškinant surašymo tikslus ir uždavinius.

Savo kreipimesi TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba ragino visus Tarybų Sąjungos piliečius stengtis laiku būti surašomam, kad nė vieno žmogaus neliktų nesurašyto. Kiekvieno Zarasų rajono piliečio garbės reikalas — padėti sėkmingam surašymo atlikimui.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
sausio
17
SESTADIENIS
Nr. 7 (1737)
Kaina 15 kap.

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS XI SUVAŽIAVIMAS

Sausio 14 d. Vilniuje prasidėjo neeilinis Lietuvos Komunistų partijos XI suvažiavimas. Lietuvos TSR Valstybinės filharmonijos salėje — delegatai, svečiai — revoliucinio judėjimo dalyviai, pramonės ir žemės ūkio pirmūnai, partiniai ir tarybiniai darbuotojai, mokslininkai, kultūros ir meno veikėjai, tarybinės Armijos atstovai.

Suvažiavimą atidarė Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius drg. B. SARKOVAS. Jam pasiūlius suvažiavimo delegatai ir svečiai atsistojimu pagerbė seno komunisto K. DIDŽIULIO atminimą.

Su dideliu pakilimu į suvažiavimo Garbės prezidiumą išrenkamas TSKP Centro Komiteto Prezidiumas.

Suvažiavimo darbo tvarkėje du klausimai:

1. Drg. N. Chruščiovo pranešimo TSKP XXI suvažiavime tezės „1959—1965 metų TSRS liaudies ūkio vystymo kontroliniai skaičiai“ ir Lietuvos Komunistų partijos uždaviniai.

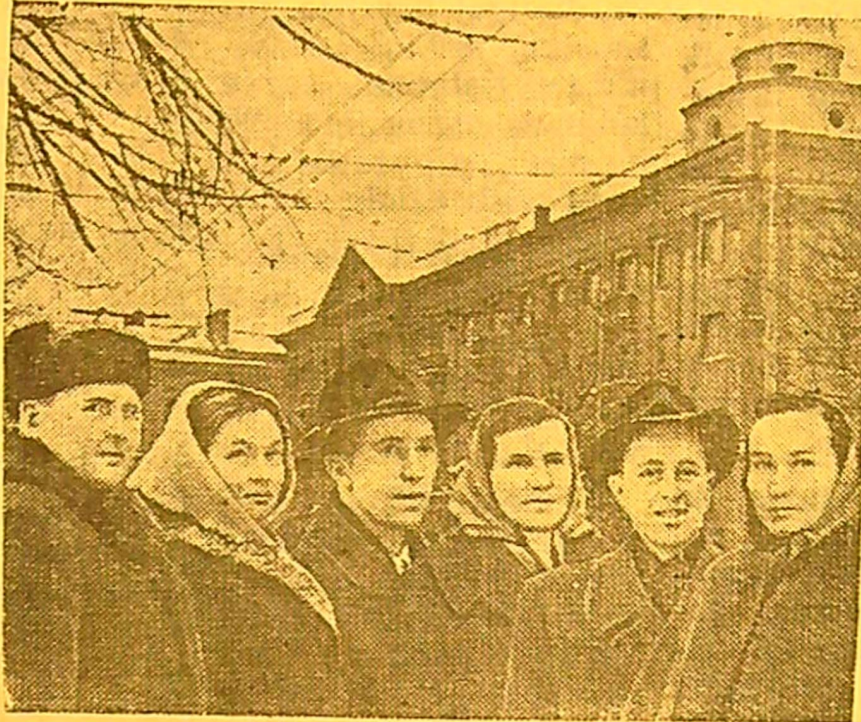
2. Delegatų į neeilinį TSKP XXI suvažiavimą rinkimai.

Pranešimą pirmuoju klausimu padarė Lietuvos KP Centro Komiteto pirmasis sekretorius drg. A. SNIECKUS.

Po pranešimo prasidėjo diskusijos.

Vakariniame posėdyje kalbėjo draugai: Klaipėdos rajono komiteto sekretorius K. Petrauskas, Kupiškio rajono vykdomojo komiteto pirmininkas A. Slapšys, Lietuvos ūkio tarybos stovybinis medžiagų pramonės valdybos viršininkas V. Markevičius, Lietuvos KP Kauno rajono komiteto sekretorius J. Strelcovas, Vilniaus rajono Mičiurino vardo kolūkio pirmininkas A. Jurčenko, Lietuvos KP Klaipėdos miesto komiteto sekretorius A. Kairėlis ir kt.

DRG. N. CHRUSČIOVO PRANEŠIMO „1959—1965 METŲ TSRS LIAUDIES ŪKIO IŠVYSTYMO KONTROLINIAI SKAIČIAI“ TEZESE NUMATYTA SEPTYNMEČIO PABAIGOJE PROKATO GAMYBĄ PADIDINTI IKI 65—70 MILIJONŲ TONŲ. JO GAMYBA KASMET DIDES VIDUTINIŠKAI PO 3,2—3,9 MILIJONO TONŲ, KURIS 1952—1958 METAIS DIDĖJO 2,7 MIL. TONŲ. (TASS).

Sausio 15 dienos rytiniame posėdyje kalbėjo draugai: Lietuvos KP Centro Komiteto sekretorius J. Maniušis, Lietuvos KP Vabalninko rajono komiteto sekretorius J. Adomaitis, Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pavaduotojas J. Laurinaitis, Radviliškio garvežių depo mašinistas J. Korotyšas, poetas V. Reimeris, Lietuvos KP CK sekretorius B. Sarkovas, Kalvarijos rajono „Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas L. Statulevičius, Lietuvos Liaudies ūkio tarybos pirmininkas K. Kairys, Lietuvos KP Vilniaus miesto komiteto pirmasis sekretorius F. Beliauskas.

Nuotraukoje: grupė Lietuvos Komunistų partijos XI suvažiavimo delegatų (iš kairės į dešinę) — Vievio rajono „Miaugonių“ kolūkio traktorinės brigados brigadininkas P. Kieras, Pandėlio rajono „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkė E. Jakucevičienė, Vievio rajono „Miaugonių“ kolūkio pirmininkas M. Milaševičius, Ramygalos rajono Julijos Žemaitės vardo kolūkio pirmininkė V. Dargužienė, Kauno laivų remonto gamyklos elektrosuvirintojas E. Siuravičius ir Plungės rajono „Socialistinio kelio“ kolūkio partinės organizacijos sekretorė I. Vauruvenė.

L. Šalčio (ELTOS) fotomontažas

Šeši kolūkiai — milijonieriai

TROSKŪNAI, sausio 14 d. (ELTA). „Draugystės“ kolūkyje susumuoti praėjusių metų darbo rezultatai. Pirmą kartą gautos milijoninės pajamos. Realizavus vien tik gyvulininkystės produktus, gauta 730 tūkstančių rublių. Mėsos gamyba 100 ha naudmenų padidėjo daugiau kaip 14 centnerių, o kiaušienos 100 ha arimų — 20 centnerių. Praeitais metais buvo mechanizuotos fermos, pirmą kartą organizuotos vasaros stovyklos kiaušienoms.

1957 metais milijoninės pajamos turėjo tik vienas K. Staro vardo kolūkis, o praeitais metais milijonieriais tapo dar 5 rajono kolūkiai — Mičiurino vardo, „Pažangos“, „Draugystės“, „Gegužės Pirmosios“ ir „Aušros“.

Trumpi pranešimai

KAUNAS. Kas ketvirtas rajono kolūkis praeitais metais 100 ha žemės naudmenų pagamino daugiau kaip po 200 centnerių pieno.

PRIEKULĖ. 600 tūkstančių rublių pajamų už juodsidabrių lapių kailiukus gavo praeitais metais Priekulės tarybinis ūkis.

(ELTA).

DAUGIAU VIETINIŲ TRĄŠŲ

Visų žemės ūkio kultūrų derlingumo pakėlimas yra visaliaudinis uždavinys. Sėkmingai sprendžiant jį svarbų vaidmenį turi suvaidinti platesnis vietinių trąšų talkymas.

„Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai gerai supranta, kad pagal laukų derlingumą jie beveik dvigubai atsilieka nuo Stalino vardo kolūkio ir svarbiausia todėl, kad mažai tręšia dirvas. Dar didesnę gaunamą skurtumą palyginę mūsų kolūkių pasiekimus su lenktyniaujančiu su mumis BTRR Glubokojės rajonu. Pavyzdžiui, Glubokojės artelės „17 sentlabria“ dirvos mažai geresnės už mūsų „Raudonojo Spalio“ kolūkio dirvas. „17 sentlabria“ kolūkyje praėjusiais metais gauta po 24 centnerių grūdų iš hektaro, gi Bernotičkių apylinkėje 6 centneriai laikoma geru derliumi. Kodėl toks skirtumas? O vien todėl, kad glubokojiečiai gausiai tręšia dirvą kompostu. Gi pas mus pūdiniai mažai skirlama dėmesio. Visa viltis dedama tik į mineralines trąšas.

„Raudonojo Spalio“ kolūkiu, kaip ir daugelio kitų rajono artelių, vadovai supranta, kad svarbiausia menko derlingumo priežastis yra nepakankamas dirvų tręšimas. Tačiau jie teisingai vietinių organinių trąšų trūkumu. Tuo tarpu nepanaudojami galimūnai jų atsargoms padidinti.

Būtina sąlyga didesniai mėšlo kiekiui gauti bei jo savybėms pagerinti yra krakas. Gyvulių laikymas ant grūdų tipinėse patalpose nereikia, kad nereikia krekkti. Kraiko paruošimą reikia planuoti taip pat, kaip kad planuojamas pašaro paruošimas. Šiaudus kraiku patartina piaustyti. Supiaustyti šiaudai yra taupesni ir geriau sugeria srutas. Gerai tinka kraikui ir durpės, tiek paruoštos vietoje, tiek ir gaunamos iš durpių gamyklos.

Reikia plačiau praktikuoti mėšlo kompostavimą su fosforitmilčiais. Tas sumažina azoto nuostolius, padidėja fosforitmilčių tręšiamosios savybės. Savo efektingumu mėšlo-fosforitmilčių kompostas žymiai viršija mėšlą.

Neišsemiamas rezervas mūsų kolūkiuose organinių trąšų ištekliams papildyti yra durpės. Pagal turimą azoto kiekį durpės neretai pralenkia net gerai paruoštą mėšlą. Tačiau durpių azotą augalai blogai įsavinia. Gi sukompustu durpės su mėšlu bei srutomis, pridėjus fosforitmilčių bei kalkių, durpių tręšiamosios savybės žymiai padidėja.

Kompostams ruošti tinka bet kurios durpės — tiek aukštutinio tipo, tiek ir žemutinio tipo. Svarbu, kad jos būtų iškastos iš anksto, išsivėdintų, kiek pradžiūtų bei sumazėtų jų rūgštingumas. Gerą pavyzdį šioje srityje rodo glubokojiečiai, gaminantieji durpių-mėšlo kompostus židiniuose būdu. Mėšlo ir durpių santykis komposte būna įvairus. Vienai tonai mėšlo paprastai imama nuo vienos iki penkių tonų durpių. Tokiu pat santykiu gaminamas kompostas iš durpių ir srutų.

Neseniai partijos rajono komitetas bei rajono vykdomasis komitetas patvirtino vietinių trąšų sukaupto kolūkiuose grafiką. Paimkime, pavyzdžiui, tą patį „Raudonojo Spalio“ kolūkį. Numatyta grafike 1677 tonas mėšlo kolūkis pilnai gali sukaupti iš turimų gyvulių, ir turi tai padaryti. Iškastų durpių čia yra net daugiau negu reikia, yra srutų, nesudaro sunkumų kalkių įsigijimas. Vadinasi, reikia tik mobilizuoti žmones, organizuoti kaip reikiant vietinių trąšų sukauptimą bei jų savalaikį išvežimą ir artelė gali per metus pagaminti dirvų tręšimui 5,5—6 tūkstančius tonų auštos kokybės organinių trąšų.

Ta proga pasakysime, kad šioje artelėje, panašiai kaip ir daugumoje kitų, net sukauptos vietinės trąšos ligi šiol nevežamos į laukus. O juk kiekvienam aišku, kad mėšlo bei durpių vežimas žiemos metu leidžia ne tik našiausiai panaudoti darbo bei traukiamąją jėgą, bet ir užtikrinti vasarinių kultūrų sėjos atlikimą trumpesniais terminais. Reikia tuojau organizuoti šį darbą. Tik durpių-srutų gamybą galima atidėti ligi kovo mėnesio pradžios.

Atkakli kova už gausų 1959 metų derlių turi dabar pasireikšti sukauptam kiek galima daugiau vietinių trąšų bei laiku išvežant jas. Šis didelis darbas reikalauja visų kolūkinio kaimo darbo žmonių pastangų.

KOVINIAI RAJONO PARTINĖS ORGANIZACIJOS UŽDAVINIAI

Lietuvos Komunistų partijos rajono komiteto antrasis plenumas

Sausio 12 dieną įvyko partijos rajono komiteto antrasis plenumas. Jis apsvairstė TSKP CK gruodžio Plenumo rezultatus. Pranešimą šiuo klausimu padarė LKP rajono komiteto pirminis sekretorius drg. Jakas.

— Gruodžio 15—19 dienomis, — kalbėjo pranešėjas, — įvyko TSKP CK Plenumas. Jame buvo apsvairstyti žemės ūkio vystymo per pastaruosius penkerius metus rezultatai ir uždaviniai toliau didinti žemės ūkio produkto gamybą.

Drg. N. Chruščiovo pranešimas, Plenumo dalyvių pasisakymai buvo partijos politinė ataskaita liaudžiai dėl padėties žemės ūkyje.

Drg. Chruščiovo pranešime, o taip pat ir Plenumo nutarime nurodoma, kad laikotarpis, praėjęs po TSKP CK rugsėjo Plenumo, partijos bei šalies gyvenime turėjo istorinę reikšmę. Šiuo laikotarpiu partija paruošė ir įgyvendino svarbiausias priemones smarkiai pakeliant visas žemės ūkio šakas.

Įvykdytos priemonės teigiamai paveikė mūsų respublikos bei mūsų rajono žemės ūkio vystymą. Per šį laikotarpį rajonas įveikė rimtą atsilikimą ir pasiekė žymius laimėjimus. Antai, grūdinių kultūrų derlingumas padidėjo daugiau kaip tris kartus, pieno gamyba, skaičiuojant 100 ha žemės naudmenų, padidėjo 5 kartus, mėšos — 6 kartus, kiaulienos gamyba 100 ha ariamos žemės — 6,5 karto. Kolūkių pajamos padidėjo daugiau kaip 4 kartus. Jeigu 1955 metais vidutiniškai rajone darbadienis buvo atlyginamas 500 gr grūdų bei 48 kapeikomis, tai 1958 metais darbadienio atlyginimas siekė 1,5 kg grūdais ir 1,5 rublio pinigais.

Tačiau, džiaugdamiesi pasiekimais, mes turime suprasti, kad tai tik kukli pradžia vykdamas didelių ir atsakingų uždavinių. Gruodžio Plenumas paragino partines organizacijas vadovauti kovai už liaudies ūkio vystymo septynmečio programos įgyvendinimą.

Septynmečio plano kontroliniuose skaičiuose nurodoma, kad mūsų respublika, tame skaičiuje ir mūsų rajonas, turi specializuotis pieno ir veislinės gyvulininkystės, mėšos ir kiaulių ūkio linija. Tačiau sėkmingas šių šakų vystymas neįmanomas nepakelus grūdų ūkio, be

gusių ir pastovių visų kultūrų derlių.

Paskutiniaisiais metais pasiektas derlingumo padidėjimas. Tam padėjo geresnis dirvos įdirbimas, panaudojimas didesnio kiekio mineralinių trąšų, lubino naudojimas trąšai. Tačiau dabar, kai reikia kovoti, kad iš kiekvieno hektaro gautume po 14—16 centnerių grūdų, šių priemonių neužtenka. Apie nepakankamas mūsų pastangas byloja 1958 metų rezultatai. Palyginti su 1957 metais derlingumas kiek sumažėjo.

Todėl svarbiausia, ką reikia padaryti, tai panaudoti daugiau organinių trąšų dirvoms partręsti. Daug apie tai kalbama, daug priimama nutarimų, gi daroma labai mažai. Nepanaudojus vietinių trąšų neįmanoma gauti gausaus derliaus. Rūpinimosi laukų derlingumo padidinimu centre turi būti kompostų paruošimas. Reikalas tas, kad per metus rajone pagaminama apie 40 tūkst. tonų mėšlo. Vienam hektarui tenka 1,7 tonos. Tai mažai. Vadinasi, mėšlą reikia maišyti su durpėmis, ir pagaminti kompostų tiek, kad kiekvienam hektarui tektų po 10 tonų. Šiuo atžvilgiu yra pamokomas glubokojėčių patyrimas, kuris pas mus, deja, mažai taikomas.

Nepatenkinamai organizuotas pas mus veislinių pasėlių bei užimtų pūdymų įdiegimas. Kolūkiams neįvertina veislinių sėklų pranašumo, nesistengia įsigyti jų mainais į paprastą sėklą. Keista, bet iki šiol daugumoje kolūkių dar nesuprasta linų auginimo nauda. Vėl užmirštas baltarusių patyrimas. Ten šios kultūros deka metų iš metų turtinamas visuomeninis ūkis.

Toli gražu neišspręsta pas mus pašarų bazės problema. 1958 metais stambių pašarų plotas rajone sudarė 7000 hektarų. Buvo gauta po 7,6 cent derlius iš hektaro. Silosinių kultūrų buvo pasėta 1200 hektarų. Žaliosios masės derlius neviršijo 50 cent iš hektaro. Plotas užimams didelis, o rezultatai gaudiami menki. Yra visos galimybės du kartus padidinti pašarų gamybą. Nesuštiprinus pašarų bazės nėra ko ir galvoti apie visuomeninių gyvulių skaičiaus padidinimą.

Pašarų bazės išplėtimas turi žymiu mastu vykti nusausintų plotų sąskaita. Rajone būtina

nusausinti ir įsisavinti 10.000 hektarų pelkių. Nusausinta 154 ha, įsisavinta 94 ha. Melioracijos darbams vykstant tokiais pat tempais ir toliau, jų užteks 20 metų.

Skaudu, kad kai kurie draugai uždelsia nusausintų pelkių įsisavinimą. Kalinino vardo kolūkyje nusausinta 94 ha pievų, o gyvuliai laikomi pusbadžiai.

Reikia plėsti daugiamėčių žolių pasėlius. Per artimiausius 2—3 metus jie turi užimti nemažiau kaip trečdali visos ariamos žemės.

Stiekiant padidinti sultingų pašarų gamybą svarbu sodinti daugiau pašarinių šakniavaisių. Vertingą patyrimą turi sukaukęs M. Melnikaitės vardo kolūkis, kur artelės nariai augina kolūkiui šakniavaisius savo pasodybinuose sklypuose.

TSKP CK gruodžio Plenumas ypatingą dėmesį skyrė kukurūzų auginimui! Mūsų rajone, reikia pasakyti atvirai, ši kultūra kol kas negerbiama. Išskyrus atskirus kolūkius, kukurūzų auginimas 1958 metais vyko blogai. Pasirengimas kukurūzų sėjai ateinančių pavasarį irgi vyksta nekaip. Neturime teisės nevertinti kukurūzų. Laukti pasisekimo vystant gyvulininkystę be kukurūzų, reiškia apgaudinėti save.

Paskutiniais metais pasiekėme laimėjimų vystant gyvulininkystę. Tačiau gyvulių skaičiaus didinimo bei jų produktyvumo kėlimo tempai pasilieka lėti. 1958 metais pieno gamyba šimtui hektarų žemės naudmenų padidėjo rajone palyginti su 1957 metais vos 18,5 cent. Menki ir mėšos gamybos rezultatai.

Nepatenkinama padėtis didinant gyvulininkystės produkto gamybą paaiškinama nepakankamu gyvulių aprūpinimu pašarais, bloga jų priežiūra, nesirūpinimu jų skaičiaus padidėjimu.

Siekiant sėkmingai išspręsti septynmečio uždavinius, karvių skaičius turi kasmet padidėti 520. Šimtui hektarų žemės naudmenų karvių skaičius turi padidėti 1,8 karto. Kol kas šis padidėjimas yra lygus 0,8. Šimtui hektarų žemės naudmenų rajone turima 6,8 karvės.

Silpnai papildoma banda savo ūkyje išaugintų telyčių sąskaita. Įsigyjant gyvulius kar-

tais iššvaistomos lėšos mažai produktyvių gyvulių pirkimui.

Didinant kiaulienos gamybą didelį vaidmenį suvaidino bekonų auginimas asmeniniuose kolūkiečių ūkiuose. Tačiau ne visi pirmininkai taiko šį būdą. Kai kurie visai atmeta jį. Pavyzdžiui, Stalino vardo kolūkio pirmininkas atsisakė sudaryti su kolūkiečiais sutartis bekonams auginti. Kolūkis nuo to tik pralaimėjo. Kiekvienam 100 ha ariamos žemės 1958 metais čia gauta 3 centneriais kiaulienos mažiau, negu 1957 metais.

Reikia imtis ryžtingų priemonių siekiant išvengti gyvulių kritimo. Veterinarijos darbuotojai nusišalino nuo praktinės pagalbos kolūkiams, ir apsiriboja vien aktų sudarymu.

Kolūkių vadovai nedovanotinai abejingai žiūri į avių ūkio išvystymą. Pavyzdžiui, „Aušros“ kolūkis sumažino avių skaičių 88 proc. Patsitaisė avių kritimo atvejai.

Partijos Centro Komitetas teikia didelę reikšmę vandens paukščių auginimui Lietuvoje. Iš tikrųjų, gausus ežerų skaičius sudaro mūsų rajono didelius galimumus šiuo atžvilgiu. Kiekvienas kolūkis gali laikyti po 500 žąsų. Si paukštininkystės šaka daug prisidėtų prie mėšos gamybos padidinimo.

Bitininkystė, veislininkystė ir kitos šakos yra apleistos. Ryšium su tuo tenka pateikti griežtą sąskaitą mūsų specialistams. Ką jie veikia? Žemės ūkio inspekcijoje dirba zootechnikas Daugelevičius. Žmogus baigęs aukštąjį mokslą, gauna gerą atlyginimą, o kolūkiuose jį mažai mato ir mažai pažįsta. Specialistas užimtas žinių rinkimu. Gi naujausių mokslo pasiekimų, priešakinių darbo metodų įdiegimu jis nesirūpina.

Panašų priekaištą galima padaryti daugumai mūsų specialistų. Partijos rajono komitetui, rajono vykdomajam komitetui reikia jį atkreipti dėmesį.

Partija rodo komunistams didelį pasitikėjimą, siūsdama juos vadovauti kolūkiams. Gaila, kad kai kurie iš jų užmiršta savo pareigą. Netinkami poelgiai asmeniniame gyvenime, sutrikdymai vadovavime pasireiškia pas kolūkių pirmininkus drg. drg. Ak-siutovą, Narūną.

Paskutiniu metu priešakinėse šalies artelėse imtasi žygių pereiti prie piniginių kolūkiečių darbo atlyginimo. Si naujovė, matyti, bus įdiegiama ir pas mus. Todėl nuolatinių pastovių pajamų užtikrinimo klausimas yra labai svarbus mūsų rajono kolūkiams. Nesant kolūkių kasose tam tikrų lėšų, neįmanoma pereiti prie piniginių atlyginimo. Ir dar viena aplinkybė — apskaita. Ją kolūkiuose reikia pagerinti iš pagrindų.

Partinės organizacijos turi organizuoti ir kovingai vadovauti socialistiniam lenktyniavimui, padaryti jį masiniu, našiu judėjimu kovoje už planų įgyvendinimą.

Po pranešimo prasidėjo diskusijos.

P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas drg. Binkis kalbėjo apie tai, kad būtina išvystyti kolūkiuose gyvenamųjų namų statybą, reikia statyti visuomeninius gyvenamuosius namus atvykstančioms kolūkių šeimoms apgyvendinti. Dažnai kolūkių atvyksta žmonės, nori dirbti, o apsigyventi nėra kur.

Kalbėtojas pareiškė pageidavimą, kad atsakingieji partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto darbuotojai dažniau būtų kaimo darbo žmonių tarpe, vietoje susipažintų su padėtimis bei kadrais.

Kimbartiškių tarybinio ūkio agronomas drg. Griaznovas papasakojo apie jų pasiektus laimėjimus vystant gyvulininkystę. Per dvejus metus karvių skaičius padidėjo du kartus, daugiausia savo ūkyje išauginto prieauglio sąskaita. Padidinus bandą, pieno gamyba šimtui hektarų žemės naudmenų padidėjo iki 280 cent. Drg. Griaznovas pateikė pavyzdžius, rodančius durpių mėšlo komposto taikymo efektingumą.

— Dabar niekas artelėje jau neabejoja, kad kukurūzai augs mūsų dirvoje, — kalbėjo Stalino vardo kolūkio pirmininkas drg. Kazanovas. Jis papasakojo apie tai, kokį vaidmenį suvaidino kukurūzai 1958 metais sukaupiant sultingus pašarus. Drg. Kazanovas apibūdino kompleksinių brigadų reikšmę. Pavyzdžiui, gyvulininkystės patalpos paskirstytos lygiai visose trijose brigadose, atitinkamai sutvarkytas ir vietinių trąšų paskirstymas.

Be to, jis atkreipė dėmesį į griežtą žemės ūkio artelės įstatų prisi-laikymą pasodybinių sklypų atžvilgiu. Mėgėjamai padidinti savo pasodybinius sklypus virš nustatytos normos grobsto kolūkio žemę.

„Pažangos“ kolūkio pirmininkas drg. Giedraitis kalbėjo apie žemdirbystės kultūros pakėlimą, o taip pat apie artelės poreikius vykdamas melioracijos darbus. Drg. Giedraitis pareiškė pretenziją rajono organizacijoms, kurios ligi šiol nepatenkino kolūkio prašymo pasiųsti jį „Pažangos“ kolūki melioratyvinę techniką.

Pasisakęs rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas drg. Vaitkevičius pabrėžė, kad laikas nuo žodžių pereiti prie darbų keliant žemdirbystės kultūrą. Reikia rimtai apsvairstyti ir praktiškai imtis sėjamosios įgyvendinimo rajono kolūkiuose.

— Nuo TSKP CK rugsėjo Plenumo praėjo penkeri metai, — kalbėjo „Lenino atminimo“ kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas. — Per tą laikotarpį mūsų artelė pažengė pirmyn. Tačiau tai nereiškia, kad visi galimūnai jau išsemti. Atvirkščiai, daugelis ūkio rezervų dar nepaleisti į darbą. Siekiant įvykdyti septynmečio uždavinius, reikia išnaudoti visus galimumus.

Drg. Grigorjevas toliau kalbėjo apie tai, kad reikia aprūpinti kolūkius našiomis nedidelėmis žemės ūkio mašinomis, kurios būtų pritaikytos mūsų sąlygoms, apie kolūkių vadovaujančių darbuotojų sąstato stiprinimą bei auklėjimą.

„Aušros“ kolūkio pirmininkas drg. Ovčinnikovas pareiškė, kad pagrindinė pašarų problemos kolūkyje išsprendimo priemonė — tai melioracija, pelkėtų žemių nusausinimas bei įsisavinimas.

Plenume kalbėjo taip pat rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Dorofjevas ir Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto atsakingas organizatorius drg. Čistiakovas.

Plenumas priėmė nutarimą, skirtą nenukrypstantam rajono partinei organizacijai keliamų uždavinių įvykdymui.

*Kad pavasaris nelaukia,
Mes priminti norim.*

*Tad iš anksto reikia, drauge,
Paruošt inventorių!*

★ ★ ★

Laiku atremontuosime inventorių

Kiekvienoje iš penkių mūsų žemės ūkio artelės laukininkystės brigadų yra daug inventorius. Mes, kalviai, turime suvaidinti labai svarbų vaidmenį laiku ir kokybiškai remontuojant šį inventorių. Reorganizavus MTS, kolūkio kalvių darbo apimtis žymiai padidėjo. Ši žiemos sezoną mes kiek kitaip organizuojam savo darbą.

Tenka ne tik remontuoti rankinį ar arklinį inventorių, bet taip pat padėti traktorininkams ir prikabinėtojams paruošti pavasariui traktorių bei prikabinamuosius padargus. Jauni kolūkio mechanizatoriai Viktoras Čižikas, Feofanas Portnovas ir Larijonas Maliarovas sutvarkė 18 akėčių ir pradėjo remontuoti kultivatorius.

Užtenka darbo ir kalviams. Aš pakausčiau 40 arklių, atlikau kitus užsakymus. Artimiausiomis dienomis pradėsime apkaustyti naujas roges. Be to, bus daug darbo remontuojant brigadų dirvos įdirbimo inventorių. Juk, išskyrus ketvirtą brigadą, kur yra sava kalvė, mes turime aptarnauti visą kolūkį.

Mūsų kalvėje yra du žaizdrai. Prie vieno dirbu aš, prie kito — Jurgis Pošius. Siekiant paspartinti darbą, kolūkio valdyba turėtų išskirti mums padėjėjus bei vieną arba du remontininkus. Taip organizavus darbą mes spėtume iki kovo mėnesio pabaigos atremontuoti visą reikalingą pavasario sėjai inventorių.

J. Janaudis

Zdanovo vardo kolūkio I brigados kalvis

Baigiame remontą

Reorganizavus MTS mūsų kolūkis nusipirko keturius traktorių su prikabinamuoju inventoriu, dvi kuliamąsias mašinas ir kombainą.

Vos pasibaigus laukų darbams buvo pradėtas žemės ūkio mašinų remontas. Visas prikabinamasis inventorių sugabentas prie trečioje brigadoje esančios kalvės. Kiekvieną dieną čia dirba laisvi nuo kitų darbų mechanizatoriai. Prikabinamasis inventorių jau pilnutinai atremontuotas, išskyrus dalis, reikalaujančias suvirinimo.

Dviems traktoriams — DT-54 ir KD-35 reikalingas variklių remontas. Juos atremontuosime su RTS pagalba. Remontuojant žemės ūkio mašinas geriausiai dirba traktorininkai Kazys Sklizmantas, Antanas Stunžėnas ir prikabinėtojas Juozas Breidokas.

Mūsų kolūkio mechanizatoriai sutiks pavasarį pilnoje parengtyje.

A. Zukauskas

„Pirmūno“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

Kolūkio kalvėje

P. Cvirkos vardo kolūkio kalvėje verda darbas. Kalvis Krasauskas susilaukė daug padėjėjų. Tiesa, ir darbo šiemet nepalyginamai daugiau — kolūkis savo jėgomis remontuoja pernai pavasarį įsigytą žemės ūkio techniką. Jau paruošta pavasario sėjai 15 akėčių, remontuojami kultivatoriai, sėjamosios.

Vadovaujant traktorinės brigados brigadininkui drg. Meidui, remontuoja techniką traktorininkas Novodvorskas, prikabinėtojai Dūdnas ir Vaičiulis.

V. Rimša

PERNAI mūsų kolūkyje žymiai padidėjo pieno gamyba. Skačiuojant šimtui hektarų, pieno buvo pagaminta 25,5 cnt daugiau, palyginti su ankstyvesniais metais. Taj buvo pasiekta padidinus karvių skaičių. Dabar kiekvienam 100 ha žemės naudmenų turime 9 karves.

Tačiau, vertinant praėjusių metų rezultatus, negalima teigti, kad mes gerai padirbėjome keliant karvių produktyvumą. Vidutinis pieno primelžimas per metus iš vienos karvės padidėjo vos 15 kilogramų. Žymų — 340 litrų — padidėjimą iš savo karvių grupės pasiekė tik melžėja M. Archipova. Gi likusios melžėjos tūpčiojo vietoje arba net sumažino rodiklius.

Nemalonu, bet faktas, kad pagal karvių produktyvumą priklausome prie ekonomiškai silpnų kolūkių ir atsilikome net nuo „Aušros“, „Tarybinio artojo“ artelių, nekaltant jau apie pirmajūnias.

Kolūkio valdyba ir partinė organizacija yra tos nuomonės, kad didinant pieno gamybą svarbiausia yra rūpintis pieno primelžimo padidinimu. Manau, kad 1959 metais mūsų kolūkis turi pagaminti ne mažiau, kaip 200 centne-

*

Klauliena valstybei

52 bekonus pristatė šį mėnesį į priėmimo punktą Zdanovo vardo žemės ūkio artelė. 10 iš jų išaugino kolūkiečiai savo ūkiuose pagal sutartis su valdyba. Šių metų sąskaita pristatyta 3179 kg kiaulienos.

L. Adamonytė
kolūkio zootechnikė

Laiškai iš „Tarybinio artojo“ kolūkio

Komjaunimo taupyklė

Mūsų komjaunuoliai padeda kolūkiui užveisti naujus sodus, rengia sekmadienines talkas durpių ir mėšlo išvežimui į laukus, auginą kukurūzus. Anksčiau šiuos darbus mes atlikdavome nereikalaudami atlyginimo. Tiesa, kolūkio valdyba mūsų irgi neskriaudė — išskirdavo lėšas tautinių drabužių įsigijimui, davė miško medžiagos šokių aikštelės įrengimui.

Mes toliau dar daugiau padėsime kolūkiui. Komjaunuoliai nutarė įsteigti komjaunimo taupyklę. Į ją mes įnešime gautas už darbą kolūkyje lėšas. Nutarėme žiemos metu surengti sekmadienines talkas organinių trąšų išvežimui į laukus, rinkti peilenus, padėti pasiruošti

rių pieno šimtui hektarų žemės naudmenų. Norint tai pasiekti, turime užtikrinti, kad iš kiekvienos karvės būtų primelžta per metus 2000 kg pieno, o karvių skaičių 100 ha būtina padidinti iki 10.

Reikia pastebėti, kad šie skaičiai yra minimalūs. Socialistiniai įsipareigojimai ir gamybinis finansinis planas dar yra parengimo stadijoje. Gyvulių augintojai, kolūkiečiai gali padaryti esmines pataisas šių skaičių padidinimo linkme ir patvirtinti juos savo atkaklia kova.

Siekiant primelžti iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 2000 kg pieno, reikia pieno primelžimą iš vienos karvės padidinti per metus 340 kg. Ar tai įmanoma? „Tarybinio artojo“ ir P. Cvirkos vardo kolūkių, padidinusį praėjusiais metais primelžimą iš vienos karvės 360—380 kg, pavyzdys duoda teigiamą atsakymą.

Beje, nėra ko remtis kitais kolūkiais, verčiau pažiūrėkime į savo galimybes. 1957 metais iš dviejų mūsų fermos karvių grupių jau buvo gauta beveik po 2 tonas pieno. Aksinja Griščenko, pavyzdžiui, primelžė iš jai priskirtų karvių po 1940 litrų. O 1958 metais primelžimas sumažėjo. Reikalas tas, kad šias karves jau prižiūrėjo ne Aksinja, o jos dukterė. Ji ne taip rimtai žiūri į darbą, ir karvių pieningumas sumažėjo.

Vadinasi, reikia padidinti gyvulių augintojų moralinį bei materialinį užinteresotumą sa-

vo darbo rezultatų pagerinimu.

Viena iš priemonių, didinančių produktyvumą, turį būti karvių šerimo gerinimas visų metų bėgyje.

Kolūkyje yra dobilų, pašarinių grūdų, pašarinių šakniavaisių. Šią žiemą turime galimybes šerti karves geriau, negu praėjusią žiemą, ir pasiekti didesnį gyvulių produktyvumą palyginti su praeitu tvartiniu laikotarpiu.

Didelis trūkumas buvo tai, kad praėjusiu ganykliniu laikotarpiu žaliyo pašaro duodavome karvėms mažai ir nereguliariai. Sekančią vasarą numatome paskirstyti karves brigadoms. Kiekvienoje jų bus paskirti nuolatiniai vežikai, kurie reguliariai ap rūpins gyvulius žaliuju pašaru.

Yra galimumas pagerinti ganyklas, išskirti tam reikalui 40—50 hektarų sėtinų žolių. Numatome padidinti dobilų pasėlius.

Ypatingą dėmesį ski-

Du šimtus — ne mažiau!

APIE MŪSŲ GALIMYBES PIENO GAMYBAI PADIDINTI

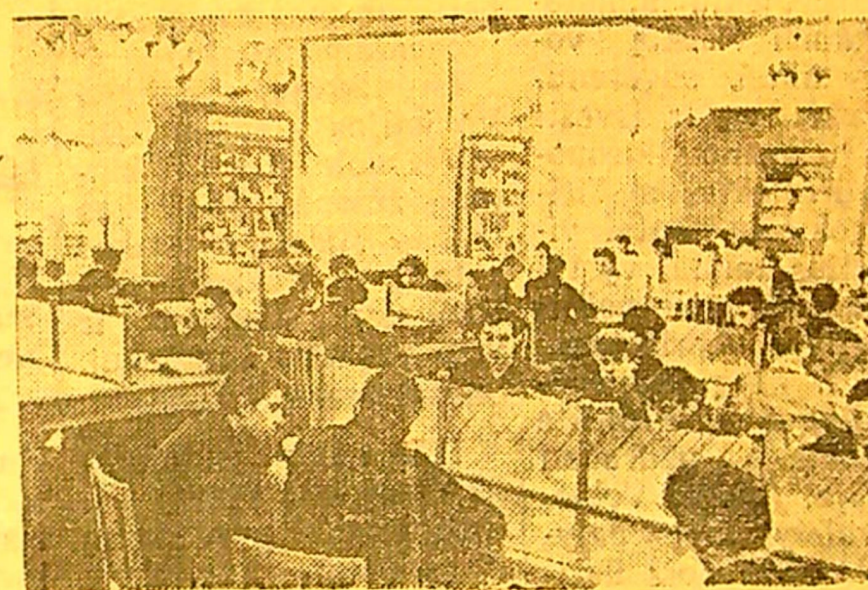
riame kukurūzų auginimui. Kiekvienoje iš šėsių laukininkystės brigadų kukurūzams išskirta ne mažiau kaip po 5 ha geriausių dirvų. Imsimės visų priemonių, siekdami sustiprinti pašarų bazę, sudaryti didesnę sultingų pašarų atsargą, kurių turime dar labai mažai.

Zinoma, siekiant padidinti karvių produktyvumą neapsiribosime vien gyvulių šerimo bei jų laikymo pagerinimu. Gerinsime ir bandos sudėtį. Kaip tas buvo daroma iki šiol, taip ir ateityje mažai produktyvias karves keisime aukštai produktyviomis. Kartu su tuo melžiamų karvių skaičių padidinsime iki 170. Visa tai įgalins šiais metais padidinti pieno gamybą pusantro karto palyginti su 1958 metais. Tai bus nemažas žingsnis pirmasis šlovingo septynermečio metais.

J. Bogomolnikovas
Capajevo vardo kolūkio
pirmininkas

*

Neatsitraukiant nuo gamybos

CELIABINSKO SRI-TIS. Magnitogorsko industrijos teknikumas ruošia specialistus kalnų, metalurgijos bei chemijos įmonėms. Čia mokosi apie 1500 mokslėvių, jų tarpe 600 žmonių mokosi neatsitraukdami nuo gamybos. Tai pagrindiniai Magnitogorsko metalurgijos kombinato bei kitų miesto įmonių darbininkai.

Technikume yra gerai įrengtos laboratorijos bei kabinetai, didelė biblioteka, kurioje priskaitoma apie 100.000 tomų knygų mokslinės, techninės, politinės bei grožinės literatūros.

Nuotraukoje: Magnitogorsko industrijos technikumui bibliotekos skaitymo salėje.

V. Georgijevičo nuotr.

(TASS).

Brigados arklainikai

Nuo pirmųjų artelės gyvavimo dienų antroje brigadoje arklainikais dirba kolūkiečiai Malinauskas ir Mūrinas. Šie žmonės pavestą jiems darbą visuomet atlieka su meile. Brigadininkui Edvardui Pupeikiui nurodžiū, kur bus reikalingi arkliai, arklainikai juos iš anksto paruošia darbui. Rūpestingai prižiūrimi arkliai atrodo

gerai.

Šiemet arkliai žiemoja naujoje, erdvoje arklidėje. Lengvesnis tapo arklaininkų darbas.

V. Gricius

Paulė suprato

Praeitais metais „Perгалės“ laikraštyje buvo kritikuota mūsų antros laukininkystės brigados jauna kolūkietė Mažekaitė kaip tinginė, gyvenanti tėvų išlaikoma. Kalbėjosi su ja valdybos nariai, kolūkio komjaunuoliai. Tiesa, ne iš karto, bet Paulė suprato savo klaidą.

Dabar Paulė netenka raginti į darbą. Ji gerai dirbo kūlimo metu, gerai dirba ir dabar.

V. Vikentjevas

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

NAUJA TAIKI MŪSŲ ŠALIES
INICIATYVA

Mūsų vyriausybė žengė dar vieną svarbų žingsnį į taikų Vokietijos problemas sprendimą ir taikos Europoje stiprinimą: sausio 10 d. Tarybų Sąjunga pasiūlė sudaryti taikos sutartį su Vokietija. Tarybų Sąjungos vyriausybės paruoštas tokios sutarties projektas buvo nusiųstas JAV, Anglijos, Prancūzijos ir kitų valstybių, dalyvavusių kare prieš Vokietiją, vyriausybėms, o taip pat VDR ir VFR vyriausybėms. Jo svarbiausias tikslas — užtikrinti taikų ir demokratinių Vokietijos vystymąsi, stiprinti saugumą Europoje ir visame pasaulyje. Pateiktam projektui apsarstyti Tarybų Sąjungos vyriausybė siūlo susaukti dviejų mėnesių laikotarpį Varšuvoje arba Prahoje visų valstybių, kariavusių prieš hitlerinę Vokietiją, taikos konferenciją, kurioje Vokietijai atstovautų dvi Vokietijos valstybės — VDR ir VFR, o taip pat Vokietijos konfederacija, jei ji būtų sudaryta iki konferencijos susaukimo.

Tarybinių taikos sutarties projektu numatoma atkurti visišką vokiečių tautos suverenumą Vokietijai ir išvesti iš jos užsienio kariuomenę. Projektas atskleidžia vokiečių tautai visus kelius taikiai vystyti ekonomikos ir politikos srityje nepriklausomybės ir lygiateisiškumo sąlygomis. Projekte numatoma uždrausti Vokietijai (abiems Vokietijos valstybėms) dalyvauti kokiose nors karinėse grupuotėse, nukreiptose prieš bet kurią šalį, kuri kariavo su hitlerine Vokietija, ir tokiose grupuotėse, kuriose nedalyvautų visos keturios svarbiausios anti-hitlerinės koalicijos valstybės: TSRS, JAV, Anglija ir Prancūzija. Mūsų šalis taip pat siūlo įvesti Vokietijai kai kuriuos karinius apribojimus, konkrečiai, uždrausti jai gaminti branduolinį ir raketinį ginklą, o taip pat apriboti tokiu ginklu Vokietijos ginkluotąsias pajėgas.

Iki šiol sudaryti taikos sutartį su Vokietija buvo vilkinama dėl Vakarų valstybių kaltės. Tuo tarpu nesudarius taikos sutarties ir neišsprendus Berlyno klausimo negalima užtikrinti Europos saugumo. Tarybų Sąjungos siūlomas kelias sudaryti taikos sutartį įgalina likviduoti šią nenormalią padėtį.

Tuo pačiu sudaromos palankios sąlygos pagerinti visą politinę padėtį Centrinėje Europoje. Politinės padėties pagerinimas šiuo metu yra ypač svarbus, nes, kaip matyti iš Vakarų valstybių atsakymų į mūsų šalies pasiūlymus Berlyno klausimu, jos ir toliau stveriasi seniai savo prarastos „teisės okupuoti“ Vakarų Berlyną ir ketina išlaikyti esamą padėtį šioje miesto dalyje. Bet juk visiems žinoma, kad tokia padėtis gali sukelti pavojų, jog „šaltasis karas“ virs karštu karu.

Pirmieji naujos taikos TSRS iniciatyvos atgarsiai užsienyje rodo, kad Vakarų visuomenė įvertino didžiulę TSRS pasiūlyto taikos sutarties su Vokietija projekto reikšmę. Anglijos laikraštis „Nius of World“, pavyzdžiui, ragina Vakarų valstybių vyriausybės labai atidžiai pažūrėti į naują taikią Tarybų Sąjungos iniciatyvą ir teikti protingus pasiūlymus, kaip sureguliuoti Vokietijos problemą, kuri, pasak laikraščio, kelia nerimą ne tik Tarybų Sąjungai, bet ir mažiausiai 99 procentams anglių.

Iš tikrųjų, išspręsti Vokietijos klausimą suinteresuoti visi taikingieji žmonės. Tas, kas trukdo sudaryti taikos sutartį su Vokietija, kelia grėsmę Europos ir viso pasaulio saugumui.

1958 metų rugpiūčio 22 dieną pas pilietę V. Bakutienę, gyvenančią Kovališkių apylinkėje Maršaniškių kaime, atėjo nepažįstama moteris. Nepažįstamoji pristatė esanti pardavėja, dirbanti Zarasuose, pasakė, jog ji išieškojo valdiškus pinigus, šiomis dienomis turi būti revizija ir paprašė paskolinti 2000 rublių. Užstatu nepažįstamoji pasiūlė auksinius daiktus: rankinį laikrodį, grandinėle, medalioną, auskarus. Gavusi pinigus, ji pažadėjo grąžinti juos po 2—3 dienų ir dingo.

Laikasėjo, o palikto aukso šeimininkė taip ir nesirodė. Bakutienė, pajutusi, kad čia įvyko kažkas negerai, kreipėsi į Zarasų milicijos skyrių. Ir čia pasirodė, kad auksas visai ne auksas, o niekučiai, padaryti imituojant auksą. Bakutienė tiesiog pakliuvo ant apgavikės meškerės.

Milicijai ištyrus šį reikalą, pasirodė, kad nepažįstama moteris buvo už-

SATYROS IR JUMORO KAMPĖLIS

Ar tinginiai vienodi?

Ne. Kaip bet kokių parazitų, taip ir jų sutikau keletą rūšių:

1. ISRANKIEJI

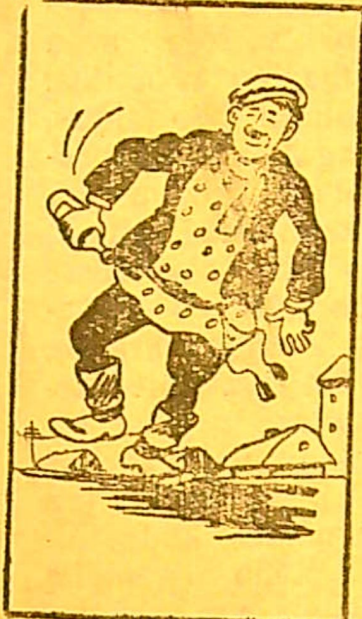
Siai grupei priskirsiu, pavyzdžiui, „Pirmūno“ kolūkiečio ketvirtos brigados kolūkietį Alfonsą Jercką. Jis visus darbus skirsto į „apsimokančius“ ir „neapsimokančius“. Kadangi, jo nuomone, „apsimokančių“ darbų mažai, jis daugiausia tinginiauja.

— Kai baigsi rūkyti, pagalvosiu, — apsimoka šiandien dirbti, ar ne.

2. SVENCIANTYS

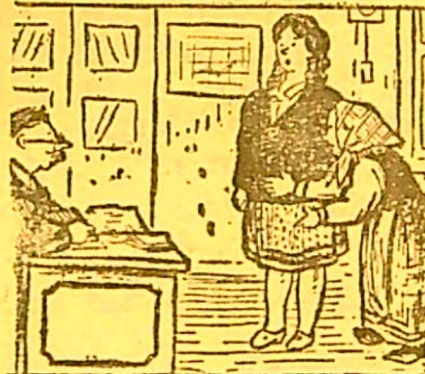
Nemažai metuose įvairių švenčių, bet Stalino vardo kolūkiečio pirmos brigados kolūkiečiui Antanui Paprockui jų vis tiek neužtenka. Kai tik jo kišenėje užsiveisia rublis, tai Paprockui ir „šventė“.

Tai kalėdos... Tai velykos...

3. SU UŽTAREJAIS

— Ugnis, o ne mergina, — stebisi Kalinino vardo kolūkiečio vaikinai, žiūrėdami, kaip skelia kibirkštis padu šokiuose Nina Ovčnikova. O darbo metu už ją stengiasi mama:

— Draugas pirmininke, mano dukrelė silpnutė, atleiskite ją nuo darbo.

4. ILSINTYS

Ot tokį atradau „Stelmužės“ kolūkyje. Gyvena jis antroje brigadoje. Vardas ir pavardė — Jonas Jurjevas. Kuo užsiima jis vasarą ir žiemą matote piešinyje.

Netikėk savo akims...

Atvykau traukiniu į Turmanto stotį. Kaip, galvoju, pasiekti dabar Zarasus? Pastebiu kabančią ant sienos autobusų judėjimo grafiką. Jame parašyta, jog vakarinė mašina atvyksta 20 valandą. Stoties salėje — nekūrenta, vėsu, o vis dėlto laukiu.

Kai laikrodžio rodyklė prasilenkė su skaičiumi „8“, pradėjau nerimauti. Man kažkas pasakė:

— Bėkite greičiau į miestelį, čia autobusas neateis...

Skubu, ir jau iš tolo matau prie arbatinės raudonus autobuso žiburius. Girdžiu motoro burzgimą. Bet štai iš išmetamojo vamzdžio pasirodė dūmų debesėlis ir mašinos ratai pradėjo sukstis. Nedaugiau kaip 10 žingsnių teskyrė mane nuo tikslo. Bet nesuspėjau.

Ilgą naktį Turmante išvargau, daug įdeidžiančių žodžių tariau šio nelemto autobuso adresu.

Pagaliau priėjau išvados,

Dalyvaukime chore

Ateinančiais metais įvyks respublikinė dainų šventė. Stiekiant tinkamai pasiruošti šventei, o taip pat rajoniniam festivaliui, jau dabar saviveiklininkų kolektyvai pagyvena savo veiklą.

Prie rajono kultūros namų yra organizuojamas skaitlingas choras. Iki šiol užsiregistravo apie 50 dainininkų. Choru, kuris jau pradėjo darbą, vadovauja pensininkas mokytojas drg. UOGINTAS.

Laukiama, kad miesto darbo žmonės dar masiškiau dalyvautų chore.

Kad pats esu kaltas. Kam patikėjau lentelę? Lentelę pakabino ten, kur buvo įsakymai, o po to užmiršo ją. Gi kelias nuo miestelio iki stoties nekoks: rudenis — purvas, žiemą — sniegas. Soferiai nutarė sutrumpinti maršrutą. Niekas neprieštaravo.

Sakoma, žmogus gudrus po laiko. Taip ir aš. Jeigu būčiau nuėmęs pakabinatą prie stoties lentelę ir, ja nešinas, būčiau ejęs plentū, tikrai būčiau patekęs į autobusą. Gi jeigu šoferis arba konduktorius prikištų man sauvaliavimą, kliūtų jiems nuo manęs už viską: ir kad stotyje šalta, ir kad kelias neišvalytas, ir už šią nelemtą grafiką. Žinoma, dėl to kalti ne vien šoferis su konduktoriumi, tačiau dalį išlieto ant jų pykčio jie, be abejo, perduotų tiems, kas nerūpestingai žiūri į keliaujančius žmones, t. y. į keleivius.

Sekantį kartą taip ir padarysiu.

galėjo aiškiai numatyti, kuo visa tai baigsis.

Atvykusi į Kretingą, Kulytė stoji į buhalterijų kursus, sakydama, kad ji baigusi vidurinę mokyklą. Gi kai iš jos pareikalavo pristatyti brandos atestatą, Kulytė paliko kursus ir pradėjo naudotis savo pinigų gavimo „metodu“ įvairiuose rajonuose. Atsirado žmonių, kurie svetingai apgyvendindavo ją pas save, nesistengdami įsigilinti: kas yra Kulytė iš tikrųjų.

Anykščiuose ji gyveno pas vieną pilietę dėdą, kuris Kauno medicinos instituto studente-praktikante, Zarasuose ji rado prieglaudą kaip geologijos fakulteto studentė.

Dėka kai kurių žmonių budrumo Kulytė suimta ir patraukta atsakomybė. Tačiau norisi pakalbėti ne tik apie kai ku-

rių žmonių žioplumą, bet ir apie jų klydimą. Daleiskime, kad Kulytė tikrai buvo parduotuvės vedėja, padariusi išieikvojimą. Vadinas, tas, kuris skolino jai pinigų, padėjo jai nuslėpti tą išieikvojimą, maskavo nusikaltimą.

Įžuliosios apgavystės išaiškinimo įvykis dar kartą liudija apie liūdnus blogo vaikų auklėjimo rezultatus. Jos iš mažens nepratino prie sąžiningo darbo, leido išsivystyti joje pražutiniams savybėms. Pilietė Kulienė aiškinasi dabar, jog nežinojo kuo verčiasi jos dukra. Visiškai neįtikinamas pasiteisinimas. Tėvai nekontroliavo, nesudraudavo jos, štai ir rezultatai.

F. Žičkus

LTSR VRM Zarasų rajono milicijos skyriaus vyr. operatyvinis įgaliotinis

Redaktorius
H. JURSYS